

ספר שופטים

פרק ו' - ז'

שם הידען: _____

1. מתח קו מתחת למילים שהם 'אמירות'. 2. הקף את המילים שהם 'פעולה'.

פרק ו

(א-ג) ויעשו בני ישראל הרע בעיני ה', ויתנם ה' ביד מדן שבע שנים, ותעז יד מדן על ישראל מפני מדן עשו להם בני ישראל את המנהרות אשר בהרים ואת המערות ואת המצדות, והיה אם זרע ישראל ועלה מדן ועמלק ובני קדם ועלו עליו.

(ד-ה) ויחנו עליהם וישחיתו את יבול הארץ עד בואך עזה ולא ישאירו מחנה בישראל ושה נשור ונחמור, כי הם ומקניהם עלו ואהליהם ובאו כדי ארבה לרב ולהם ולגמליהם אין מספר ויבאו בארץ לשחתה. (ו) וידל ישראל מאד מפני מדן ויזעקו בני ישראל אל ה'.

(ז-י) ויהי כי זעקו בני ישראל אל ה' על אדות מדן, וישלח ה' איש נביא אל בני ישראל.

ויאמר להם: כה אמר ה' אלהי ישראל: אנכי העליתי אתכם ממצרים, ואציא אתכם מבית עבדים, ואצל אתכם מיד מצרים ומיד כל לחציכם, ואגרש אותם מפניכם, ואתנה לכם את ארצם, ואמרה לכם: אני ה' אלהיכם, לא תיראו את אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם, ולא שמעתם בקולי. (יא) ויבא מלאך ה', וישב תחת האלה אשר בעפרה אשר ליואש אבי העזרי, וגדעון בנו חיבט חטים בגת להניס מפני מדן.

(יב) וירא אליו מלאך ה', ויאמר אליו: ה' עמך גבור החיל.

(יג) ויאמר אליו גדעון: בי אדני, ויש ה' עמנו, ולמה מצאתנו כל זאת? ואיה כל נפלאותיו אשר ספרו לנו אבותינו לאמר: הלא ממצרים העלנו ה', ועתה נטשנו ה' ויתגנו בכף מדן.

(יד) ויפן אליו ה', ויאמר: לך בכחך זה והושעת את ישראל מכף מדן הלא שלחתך.

(טו) ויאמר אליו: בי אדני, במה אושיע את ישראל? הנה אלפי - הדל במנשה, ואנכי - הצעיר בבית אבי.

(טז) ויאמר אליו ה': כי אהיה עמך והכית את מדן כאיש אחד.

(יז-יח) ויאמר אליו: אם נא מצאתי חן בעיניך, ועשית לי אות שאתה מדבר עמי, אל נא תמש מזה עד באי אליך והוצאתי את מנחתי והנחתי לפניך.

ויאמר: אנכי אשב עד שובך.

(יט) וגדעון בא, ויעש גדי עזים ואיפת קמח מצות הבשר שם בסל והמרק שם בפרור, ויוצא אליו אל תחת האלה, ונגש.

(כ) וַיֹּאמֶר אֵלָיו מִלֶּאֱדָן הָאֱלֹהִים : קַח אֶת הַבֶּשֶׂר וְאֶת הַמִּצּוֹת וְהֵנַח אֶל הַסֶּלַע הַלֵּז וְאֶת הַמָּרֶק שְׂפֹד .
וַיַּעַשׂ כֵּן .

(כא) וַיִּשְׁלַח מִלֶּאֱדָן ה' אֶת קֶצֶה הַמִּשְׁעָנָה אֲשֶׁר בְּיָדוֹ , וַיַּגַּע בַּבֶּשֶׂר וּבַמִּצּוֹת , וַתַּעַל הָאֵשׁ מִן הַצּוּר , וַתֹּאכַל אֶת הַבֶּשֶׂר וְאֶת הַמִּצּוֹת , וּמִלֶּאֱדָן ה' הִלַּךְ מֵעֵינָיו .

(כב) וַיִּרְא גְדֵעוֹן כִּי מִלֶּאֱדָן ה' הוּא .

וַיֹּאמֶר גְדֵעוֹן : אֵהָה אֲדֹנָי יְהוִה , כִּי עַל כֵּן רָאִיתִי מִלֶּאֱדָן ה' פָּנִים אֶל פָּנִים .

(כג) וַיֹּאמֶר לוֹ ה' : שְׁלוֹם לָךְ , אֵל תִּירָא לֹא תָמוּת .

(כד) וַיָּבֶן שֵׁם גְדֵעוֹן מִזְבֵּחַ לַה', וַיִּקְרָא לוֹ : 'ה' שְׁלוֹם', עַד הַיּוֹם הַזֶּה עוֹדְנוּ בְּעַפְרַת אָבִי הָעֶזְרִי .

(כה-כו) וַיְהִי בַלִּילָה הַהוּא , וַיֹּאמֶר לוֹ ה' : קַח אֶת פֶּר הַשּׁוֹר אֲשֶׁר לְאַבְיָד וּפֶר הַשְּׂנִי שֶׁבַע שָׁנִים , וְהִרְסֵת אֶת מִזְבֵּחַ הַבַּעַל אֲשֶׁר לְאַבְיָד , וְאֶת הָאֲשֵׁרָה אֲשֶׁר עָלָיו תִּכְרֹת , וּבְנִית מִזְבֵּחַ לַה' אֱלֹהֶיךָ עַל רֹאשׁ הַמַּעֲוֹז הַזֶּה בַּמַּעְרָכָה , וְלִקְחֵת אֶת הַפֶּר הַשְּׂנִי , וְהַעֲלִית עוֹלָה בְּעֻצֵי הָאֲשֵׁרָה אֲשֶׁר תִּכְרֹת .

(כז) וַיִּסַּח גְדֵעוֹן עֲשָׂרָה אַנְשִׁים מֵעַבְדָּיו , וַיַּעַשׂ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלָיו ה' .

וַיְהִי כַּאֲשֶׁר יָרָא אֶת בַּיִת אָבִיו וְאֶת אַנְשֵׁי הָעִיר מַעֲשׂוֹת יוֹמָם , וַיַּעַשׂ לִילָה .

(כח) וַיִּשְׁכַּיְמוּ אַנְשֵׁי הָעִיר בַּבֹּקֶר , וְהֵנַח נִתְּץ מִזְבֵּחַ הַבַּעַל , וְהָאֲשֵׁרָה אֲשֶׁר עָלָיו - כִּרְתָהּ , וְאֶת הַפֶּר הַשְּׂנִי - הָעֹלָה עַל הַמִּזְבֵּחַ הַבְּנוּי .

(כט) וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ : מִי עָשָׂה הַדָּבָר הַזֶּה ?

וַיִּדְרָשׁוּ , וַיִּבְקְשׁוּ , וַיֹּאמְרוּ : גְדֵעוֹן בֶּן יוֹאֵשׁ עָשָׂה הַדָּבָר הַזֶּה .

(ל) וַיֹּאמְרוּ אַנְשֵׁי הָעִיר אֶל יוֹאֵשׁ : הוֹצֵא אֶת בְּנֶךָ וְיָמָת , כִּי נִתְּץ אֶת מִזְבֵּחַ הַבַּעַל , וְכִי כָרַת הָאֲשֵׁרָה אֲשֶׁר עָלָיו .

(לא) וַיֹּאמֶר יוֹאֵשׁ לְכָל אֲשֶׁר עָמְדוּ עָלָיו : הֲאִתֶּם תִּרְיָבוּן לַבַּעַל? אִם אַתֶּם תּוֹשִׁיעוֹן אוֹתוֹ? אֲשֶׁר יָרִיב לוֹ - יוֹמָת עַד הַבֹּקֶר , אִם אֱלֹהִים הוּא - יָרֵב לוֹ , כִּי נִתְּץ אֶת מִזְבְּחוֹ .

(לב) וַיִּקְרָא לוֹ בַּיּוֹם הַהוּא יִרְבֵּעַל , לֵאמֹר : יָרֵב בּוֹ הַבַּעַל כִּי נִתְּץ אֶת מִזְבְּחוֹ .

(לג) וְכָל מִדְּגוֹ וְעַמְלָק וּבְנֵי קָדָם נֶאֱסָפוּ יַחְדָּו , וַיַּעֲבְרוּ וַיִּחַנוּ בְּעַמְקֵי יִזְרְעֵאל .

(לד) וְרוּחַ ה' לָבְשָׁה אֶת גְדֵעוֹן וַיִּתְקַע בְּשׁוֹפָר וַיִּזְעַק אַבְיָעָזֶר אַחֲרָיו .

(לה) וּמִלְאָכִים שָׁלַח בְּכָל מְנַשָּׁה , וַיִּזְעַק גַּם הוּא אַחֲרָיו , וּמִלְאָכִים שָׁלַח בְּאֲשֶׁר וּבִזְבֻּלוֹן וּבְנַפְתָּלִי , וַיַּעֲלוּ לְקָרְאֵתָם .

(לו-לז) וַיֹּאמֶר גְּדֵעוּן אֶל הָאֱלֹקִים: אִם יִשְׁךְ מוֹשִׁיעַ בְּיַדִּי אֶת יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ, הֲיֵה אֲנֹכִי מְצַיֵּג אֶת גִּזְתְּ הַצֶּמֶר בְּגֵרֹן, אִם טַל יִהְיֶה עַל הַגִּזָּה לְבַדָּה וְעַל כָּל הָאֲרָץ חֹרֵב - וַיִּדְעַתִּי כִּי תוֹשִׁיעַ בְּיַדִּי אֶת יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ.

(לח) וַיְהִי כֵן.

וַיִּשְׁכַּם מִמַּחֲרַת, וַיִּזַּר אֶת הַגִּזָּה, וַיִּמְץ טַל מִן הַגִּזָּה מְלֹא הַסֶּפֶל מֵיָם.

(לט) וַיֹּאמֶר גְּדֵעוּן אֶל הָאֱלֹקִים: אֵל יַחַר אַפְּךָ בִּי, וְאַדְבָּרָה אֶת הַפֶּעַם, אֲנֹסָה נָא רַק הַפֶּעַם בְּגִזָּה, יֵהִי נָא חֹרֵב אֶל הַגִּזָּה לְבַדָּה וְעַל כָּל הָאֲרָץ יִהְיֶה טַל.

(מ) וַיַּעַשׂ אֱלֹקִים כֹּן בְּלִילָה הַהוּא, וַיְהִי חֹרֵב אֶל הַגִּזָּה לְבַדָּה, וְעַל כָּל הָאֲרָץ הִיָּה טַל.

פרק ז

(א) וַיִּשְׁכַּם יִרְבֵּעֵל הוּא גְּדֵעוּן וְכָל הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיַּחֲנוּ עַל עֵין חַרְדַּד וַיִּמְחַנְהוּ מִדָּן הִיָּה לוֹ מְצַפּוֹן מִגְּבַעַת הַמּוֹרָה בְּעַמְק.

(ב-ג) וַיֹּאמֶר ה' אֶל גְּדֵעוּן: רַב הָעָם אֲשֶׁר אִתְּךָ מִתַּתִּי אֶת מִדָּן בְּיָדָם פֶּן יִתְפָּאֵר עָלַי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר יָדִי הוֹשִׁיעָה לִּי, וְעַתָּה קָרָא נָא בְּאִזְנֵי הָעָם לֵאמֹר: מִי יָרָא וַחֲרַד יֵשֵׁב וַיִּצְפֹּר מֵהַר הַגִּלְעָד וַיֵּשֶׁב מִן הָעָם עֲשָׂרִים וּשְׁנַיִם אֲלָף וַעֲשָׂרֵת אֲלָפִים נִשְׂאָרוּ.

(ד) וַיֹּאמֶר ה' אֶל גְּדֵעוּן: עוֹד הָעָם רַב, הוֹרֵד אוֹתָם אֶל הַמַּיִם, וְאַצְרַפְנוּ לָךְ שָׁם, וְהִיָּה אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהֶיךָ זֶה יִלְךְ אִתְּךָ - הוּא יִלְךְ אִתְּךָ, וְכָל אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהֶיךָ זֶה לֹא יִלְךְ עִמָּךְ - הוּא לֹא יִלְךְ.

(ה) וַיּוֹרֵד אֶת הָעָם אֶל הַמַּיִם.

וַיֹּאמֶר ה' אֶל גְּדֵעוּן: כָּל אֲשֶׁר יִלַּק בְּלִשׁוֹנוֹ מִן הַמַּיִם כַּאֲשֶׁר יִלַּק הַכֶּלֶב - תִּצְיֵג אוֹתוֹ לְבָד, וְכָל אֲשֶׁר יִכְרַע עַל בְּרַכְיֹו לְשֵׁתוֹת.

(ו) וַיְהִי מִסֹּפֶר הַמַּלְקָקִים בְּיָדָם אֶל פִּיהֶם - שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אִישׁ, וְכָל יִתְרֵי הָעָם - כָּרְעוּ עַל בְּרַכְיֵיהֶם לְשֵׁתוֹת מַיִם.

(ז) וַיֹּאמֶר ה' אֶל גְּדֵעוּן: בְּשִׁלֵּשׁ מֵאוֹת הָאִישׁ הַמַּלְקָקִים - אוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם, וְנָתַתִּי אֶת מִדָּן בְּיָדְךָ וְכָל הָעָם יִלְכוּ אִישׁ לְמִקְמוֹ.

(ח) וַיִּקְחוּ אֶת צֵדָה הָעָם בְּיָדָם וְאֶת שׁוֹפְרֵתֵיהֶם, וְאֶת כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל שָׁלַח אִישׁ לְאֹהֲלָיו, וּבְשִׁלֵּשׁ מֵאוֹת הָאִישׁ הַחֲזִיק, וַיִּמְחַנְהוּ מִדָּן הִיָּה לוֹ מִתַּחַת בְּעַמְק.

(ט) וַיְהִי בְּלִילָה הַהוּא, וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי ה': קוּם, רַד בְּמַחְנֶה כִּי נִתְּתִיו בְּיָדְךָ, וְאִם יָרָא אֶתָּה לְרַדֵּת רַד אֶתָּה וּפְרָה נַעֲרַךְ אֶל הַמַּחְנֶה, וְשָׁמַעְתָּ מֵהַ יַדְּבָרוּ, וְאַחַר תַּחֲזֹקְנָה יָדֶיךָ, וַיִּרְדָּתָ בְּמַחְנֶה.

וירד הוא, ופרה נערו אל קצה החמשים אשר במחנה.

(יב) ומדון ועמלק וכל בני קדם נפלים בעמק פארבה לרב, ולגמליהם - אין מספר כחול שעל שפת הים לרב.

(יג) ויבא גדעון, והנה איש מספר לרעהו חלום, ויאמר: הנה חלום חלמתי, והנה צליל לחם שערים מתהפך במחנה מדון, ויבא עד האהל, ויכהו, ויפל, ויהפכהו למעלה, ונפל האהל.

(יד) ויען רעהו, ויאמר: אין זאת בלתי אם חרב גדעון בן יואש איש ישראל, נתן האלהים בידו את מדון ואת כל המחנה.

(טו) ויהי כשמע גדעון את מספר החלום ואת שברו, וישתחו, וישב אל מחנה ישראל. ויאמר: קומו, כי נתן ה' בידכם את מחנה מדון.

(טז) ויחץ את שלש מאות האיש שלשה ראשים, ויתן שופרות ביד בלם וכדים רקים, ולפדים בתוך הפדים.

(יז-יח) ויאמר אליהם: ממני תראו וכן תעשו, והנה אנכי בא בקצה המחנה, והיה כאשר אעשה בן תעשו, ותקעתי בשופר אנכי וכל אשר אתי, ותקעתם בשופרות גם אתם סביבות כל המחנה, ואמרתם: 'לה' ולגדעון'.

(יט-כ) ויבא גדעון ומאה איש אשר אתו בקצה המחנה ראש האשמרת התיכונה אך הקם הקימו את השמרים, ויתקעו בשופרות, ונפוץ הפדים אשר בידם, ויתקעו שלשת הראשים בשופרות, וישברו הפדים, ויחזיקו ביד שמאולם בלפדים וביד ימינם השופרות לתקוע, ויקראו: 'חרב לה' ולגדעון'.

(כא) ויעמדו איש תחתיו סביב למחנה, וירץ כל המחנה, ויריעו, וינוסו.

(כב) ויתקעו שלש מאות השופרות, וישם ה' את חרב איש ברעהו ובכל המחנה, וינס המחנה עד בית השטה צררתה עד שפת אבל מחולה על טבת.

(כג) ויצעק איש ישראל מנפתלי ומו אשר ומון כל מנשה, וירדפו אחרי מדון.

(כד) ומלאכים שלח גדעון בכל הר אפרים לאמור: רדו לקראת מדון, ולכדו להם את המים עד בית ברה ואת הירדן.

ויצעק כל איש אפרים, וילכדו את המים עד בית ברה ואת הירדן.

(כה) וילכדו שני שרי מדון את ערב ואת זאב, ויהרגו את עורב בצור עורב, ואת זאב הרגו ביקב זאב, וירדפו אל מדון, וראש ערב וזאב הביאו אל גדעון מעבר לירדן.